

EMBAJADA DE CHILE

AL SEÑOR MINISTRO DE RELACIONES EXTERIORES (DESPLAT info DIPLAN)
DEL EMBAJADOR DE CHILE EN ESTOCOLMO

ESTOCOLMO

ESTOCOLMO, 14/8/72 No 79

Historia.- Compra del premio de profesores en contra de Chile.

Ref.- Telex reservado No 49 de E. Estocolmo, de 14/8/72

Estocolmo, 15 de octubre de 1972

Informo a U.S. que una publicación informativa con un tiraje mensual de ochenta mil ejemplares, que se denomina "Diario de los profesores/ Diario de los Colegios de Suecia" (" Lärartidningen/svensk skollitning "), publica en su No 27, correspondiente al 16 de octubre en curso, un injurioso y canallesco artículo en contra de nuestro país escrito por el abogado de la Federación de Sindicatos de Empleados (FOU), Stig Gustafsson, quien visitó Chile en la oportunidad que señalé a ese Ministerio en mi telex reservado No 49, indicado en la referencia.

El articulista sostiene que " la represión en Chile continúa sin variaciones. Uno de cada tres adultos está sin trabajo. El abogado de la FOU (Federación de Sindicatos de Empleados) describe las difíciles condiciones de la labor sindical, en que, por ejemplo, sus representantes no pueden intervenir en las negociaciones sobre mejoramiento de salarios. Las elecciones sindicales están prohibidas. Los sindicatos no pueden intervenir en política. En la delegación que visitó Chile, por encargo de la Nordens Fackliga Samorganisation (NFS) - Federación de Sindicatos Nórdicos - se encontraba el autor de este artículo, además de un representante de la lo noruega. Permanecieron catorce días en Chile. El objetivo era formarse una opinión sobre las condiciones del país y ver la posibilidad de que la N.F.S. pudiera apoyar a los sindicatos de Chile. De la visita surgió con más urgencia que nunca que la LO y la F.O.U. deben continuar con su ayuda económica. Con dinero podemos ayudar a nuestros camaradas que luchan en Chile. La Asociación de Profesores está prohibida. Una tarde nos reunimos con el ex-Secretario General, César Escobar López, del Sindicato Unico de los Trabajadores de la Educación (SUTE), que fue el único junto a la C.U.T. que prohibió la Junta. Este sindicato estaba muy bien organizado antes del golpe. El Presidente era el líder de la CUT en exilio en París, Humberto Elgueta. El sindicato trabaja ahora en la clandestinidad en condiciones muy dificultosas, y por ello tiene grandes necesidades de ayuda económica para poder tener alguna actividad. La C.U.T. fue prohibida y algunos de sus dirigentes se encuentran en el exilio. Los diversos sindicatos siguen existiendo y trabajan, salvo el de los profesores. Este trabaja en todo caso, bajo las duras condiciones impuestas por la Junta."

Inseguido Gustafsson dice que los sindicatos tienen algunos derechos mínimos, como el de reunirse, previa autorización.- Agrega que no hay derecho a huelga ni a elegir directivas y que los profesores no pueden participar en negociaciones sobre sueldos, con lo que se viola la Convención de la C.I.T. Ex-

ADOR GENERAL BERNADO O'HIGGINS FORJADOR DE LA PATRIA

ME - 046

prosa que " esto fue planteado por la comisión visitante al Ministro del Trabajo, quien dijo que como aun imperaban condiciones extraordinarias en Chile no podía decir cuando el Decreto N° 198 sería derogado".

Más adelante y bajo el subtítulo de " Strauss ayuda a la Junta en su acción contra los sindicatos" señala que el Gobierno ha creado organizaciones sindicales paralelas " que cuentan con dinero y que existe una escuela sindical financiada por un Instituto de Baviera. El contrato lo firmó F.J. Strauss".

Informe que el representante de la O.I.T no recibió a la delegación visitante, de lo cual se queja y afirma, sin dar razones, que la M.P.S. protestó por ello ante la sede de dicha organización en Ginebra, porque los gremios escandinavos financian gran parte del déficit producido por el retiro norteamericano. Habla de que vio a numerosos mendigos y de las " poblaciones callampas".- Manifiesta que " la Junta comete al hambre a grupos de la población", y de que " los cifras proporcionadas por las autoridades, en que se dice que la cesantía es del 11 al 12 %, son en realidad del 30 al 40 %.- No sólo el cesante pierde el sueldo sino que también la ayuda social, el seguro de enfermedad y la pensión. Los niños de los cesantes pierden el derecho a los estudios gratuitos, y por ello aumenta en forma inquietante el analfabetismo ".- Respecto a la Vicaría de la Solidaridad dice que desempeña un gran papel en la ayuda humanitaria, alaba la publicación de ésta "Solidaridad" y su asistencia judicial a los cesantes.- Luego expresa que " en Chile la revista no puede venderse en los quioscos. Según muchos es el único periódico que proporciona informaciones sobre el mercado del trabajo. La Junta ha procurado dificultar la publicación y distribución del diario, pero no lo ha logrado. Existe además la " Bolsa de Cesantes " bajo la dirección de la Iglesia, en la cual se dictan charlas para evitar la desmoralización".

Bajo otro subtítulo : " Ministro del Trabajo: los sindicatos son libres", se manifiesta que la delegación se reunió con el Ministro Vasco Costa Ramírez, con el Subsecretario y otros funcionarios.- A este respecto expresa que " el Ministro dijo que apreciaba nuestra visita y que era importante que nos formáramos nuestra propia opinión de manera que no tuviéramos que depender de las mentiras que la prensa internacional dice sobre la Junta.- El Ministro dijo que antes del 11 los dirigentes sindicales estaban dedicados a la política más que a la actividad gremial; y ahora hay libertad para la acción sindical pero no para la actividad política. Entre éstos el Ministro considera la elección en los sindicatos. Los sueldos se reajustan en forma automática cuatro veces al año, y compensan así el 100 % de inflación, según las palabras del Ministro. Los salarios reales habrían subido 23 % como promedio. En contraste que los delegados tuvieron con los empresarios suecos en Chile, esto fue desmentido.- Según estos empresarios habría una disminución de los salarios. Si los sueldos siguieran sólo el reajuste automático las familias pasarían hambre."

A continuación el articulista expresa que " un trabajador metalúrgico, con quince años de experiencia, gana ochenta pesos diarios y que para mantener una familia con tres hijos necesita ciento veinte pesos como mínimo. Esto revela las condiciones en que se encuentra la población. Entre los cesantes hay gran desnutrición, según la Vicaría de la Solidaridad, la cual proporciona alimentos a 30.000 personas al día. En relación a una pregunta que formulé sobre un desaparecido, el Ministro me dijo

que esto no era de su competencia, pero tomó el nombre".

Posteriormente señala que "la delegación se reunió con los llamados 'grupos' de 'los 10' y de 'los 7', que representan a los sindicatos más grandes que tenía la C.U.T. El 'Grupo de los 10,' formado en 1975, con conexiones demócrata cristiana, se ha dirigido a la Junta para dar a conocer las difíciles condiciones de los trabajadores y del movimiento sindical". "Además ha hecho varias publicaciones contra la Junta". Dice que el "Grupo de los 7", fue formado en 1976 y que "representa más o menos a 600.000 trabajadores organizados y a 400.000 jubilados. Las directivas tienen mayoría comunistas, y uno de los dirigentes, Néctor Cuevas, fue reelegido en noviembre de 1977". Añade que "ambos grupos tienen iniciativas semejantes, una de ellas fue una petición para conmemorar el Primero de Mayo y fue rechazada. El Gobierno ha creado una organización campesina paralela, pero ha fracasado, ya que solo cuenta con 2.000 miembros".

En otra parte el autor del artículo formula el siguiente llamado: "Apoyemos a los camaradas en Chile. Sigamos recolectando", para terminar expresando que "los sindicatos son el factor más importante en la resistencia y por ello es importante ayudarlos".

La publicación antes transcrita revela que su contenido, evidentemente político, es un llamado desembozado a financiar la "resistencia" en contra de nuestro Gobierno por parte de los sindicatos escandinavos.

Como ya lo he expresado a U.S. en otras oportunidades, la propia ex-Ministro de Relaciones Exteriores, señora Karin Söder - que actualmente ha regresado a ocupar su cargo de parlamentario - ha puesto énfasis en las críticas sobre libertades sindicales en Chile.

Estos antecedentes ponen de manifiesto incuestionablemente que los objetivos de los ataques a nuestro país se están concentrando en los asuntos gremiales. Cada vez se habla menos de las llamadas violaciones de los derechos humanos y sólo esporádicamente de los "desaparecidos", salvo en lo que se refiere a la acción permanente de Amnesty International sobre este último punto, respecto a lo cual me he referido en otro informe.

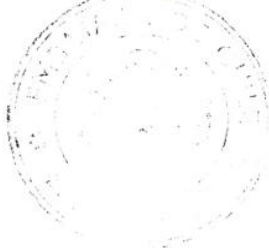
En cuanto a la visita a Chile de la delegación gremial de la M.F.S. (ver mi telex de la referencia), no dejé de sorprenderme las opiniones manifestadas por los empresarios suecos residentes en Chile y que han servido a Gustafsson para presentarlas como en contraposición a lo aseverado por el señor Ministro del Trabajo.- Considero que esa Secretaría de Estado o el Ministerio del Trabajo deberían tener una reunión informativa con dichos empresarios y, luego de ella, pedirles que rectifiquen el artículo de Gustafsson. A la vez, este asunto me lleva a la necesidad de pedir nuevamente a U.S. que no se acepte el ingreso a Chile ni el otorgamiento de audiencias o entrevistas por parte de nuestras autoridades a delegaciones gremiales ni a periodistas escandinavos, sin previa consulta con esta Embajada.

Por otra parte, cada día se hace más necesario contar oportunamente con informaciones concretas emanadas de fuentes oficiales para que sirvan de base a nuestras respuestas

a los ataques que se nos hacen a diario. Esto me lleva a señalar a US., por vía de ejemplo, una información publicada por la prensa sueca y europea sobre una resolución del señor Ministro del Trabajo por medio de la cual se ha dispuesto la clausura de siete organismos sindicales.- El Informativo cableográfico ("BERILIO") de ese Ministerio no ha dicho nada, hasta la fecha, sobre una materia que para el manejo de esta Embajada, en un ambiente político y sindical muy difícil, es fundamental.- También es necesario tener presente a este respecto que los diarios llegan con bastante retardo.

Ruego a US. proporcionar copia de este oficio al señor Ministro del Trabajo.

Acompaño, como anexo, fotocopia de la publicación que he comentado.

Dios guarde a US.

Svante Törnqvall
Embajador

Distribución:

- 1.- Minrelaciones, Oficina de Partes. ✓
- 2.- Minrelaciones, DIRILAT, con anexo ✓
- 3.- Minrelaciones, DINIAN, con anexo
- 4.- E. Estocolmo, archivo.

MÅNDAG 16

NUMMER 27

ÄR

gen·svens dning

Förtrycket i Chile är fortfarande oförändrat. Var tredje vuxen innevånare är arbetslös. TCO-juristen Stig Gustafsson beskriver i en artikel på sidan 10 de svåra förhållanden under vilka det fackliga arbetet bedrivs: bl a får facket inte blanda sig i löneförhandlingarna!

Foto Wolf Krahn

Förtrycket i Chile har inte minskat. Var tredje vuxen chilensare är arbetslös, och levnadsstandarden har sänkts drastiskt. Fackförbunden arbetar under mycket svåra förhållanden. Fackliga val är förbjudna. Facket får inte blanda sig i politiken, inte heller i löneförhandlingarna! Ett strejka för bättre lön är givetvis förbjudet, skriver TCO-juristen Stig Gustafsson bl a i denna rapport från en studieresa i Chile.

Situationen i Chile är alltför mycket värre – inte bara för de fackliga organisationerna utan även för de stora flertalet av människorna. Det sågs på sina alla att förtrycket skulle ha minskat. Det är fel. Förtrycket har möjligen ändrat form, blivit mera svåråtkomligt och är inte så öppet och brutalt som tidigare. Det visar inte minst häktningarna av gruvarbetare i den gruvstrejk som fortfarande pågår i Chile.

LO och TCO kan sända hjälp. En facklig delegation som nyligen besökte Chile kunde också övertyga sig om förtryckets utbredning. Delegationen, som bestod av en representant för norska LO och artikelförfattaren, vistades i Chile på uppdrag av Nordens Fackliga Samorganisation (NFS).

Vi vistades 14 dagar i Chile. Syftet med resan var att på ort och ställe få en uppfattning om förhållandena i landet och se vilka möjligheter NFS har att stödja facket där. Efter besöket framstår det som mer angeläget än tidigare att LO och TCO driver sin internationella insamling. Med pengar därifrån kan vi hjälpa våra kämpande kamrater i Chile.

Lärarförbundet förbjudet. En kväll sammanträdde delegationen med lärarförbundets fd generalsekreterare César Escobar López. Lärarförbundet, Sindicato Unice de los Trabajadores de la Educación (SUTE) var det

enda fackförbund som juntan förbjöd samtidigt som man förbjöd CUT, chilenska LO. Förbundet var före kuppen mycket välorganiserat och hade hög organisationsprocent. Exilstyrelsen i CUTs exilstyrelse i Paris, Umberto Elgueta, var ordförande i lärarförbundet före kuppen. Förbundet arbetar emellertid nu under mycket svåra förhållanden. Det måste arbeta underjordiskt och har därför större problem än andra förbund att hålla kontakten med sina medlemmar. Lärarförbundet är därför i särskilt stort behov av ekonomisk hjälp för att kunna bedriva någon verksamhet.

CUT förbjöds och slogs sönder efter militärkuppen. Somliga ledare lyckades fly och verkar nu i exil. Men de enskilda fackförbunden lever vidare och kan verka öppet inne i Chile, utom lärarförbundet. På juntans villkor vill säga. De villkoren är mycket hårda.

Minimala fackliga rättigheter.

Enligt juntans lagdekret 198 som reglerar de fackliga rättigheterna får fackföreningarna i Chile inte förhandla om sina löner. De har ingen strejkrätt, de får inte ordna fackliga möten utan att först ansöka om tillstånd hos den lokala polismyndigheten. Medlemmarna får inte välja styrelse till sina egna lokala klubbar. Juntan har fryst styrelsesammansättningen sedan militärkuppen. Bli en plats i styrelsen som ska

den besättas av klubbens äldre medlem.

På det sättet har många klubbar fått en ganska åldrig styrelse. Detta är ju ett sätt för juntan att långsamt strypa den fackliga verksamheten. Med dekret 198 har Chile brutit mot ILO-konventionen om fackliga fri- och rättigheter, en konvention som Chile själv skrivit under. ILO har protesterat mot juntans hårda begränsning av de fackliga rättigheterna.

NFS-delegationen tog också upp den frågan under sitt besök hos arbetsministern i Chile. Dekretet skulle gälla endast tillfälliga begränsningar hette det när lagen instiftades. Men han svarade att det fortfarande rådde extraordinära förhållanden i Chile och därför visste han inte när dekretet skulle upphävas.

Franz Josef Strauss hjälper juntan motarbets facket.

Facket i Chile brottas inte bara med ekonomiska problem och anti-fackliga lagar. Juntan i Chile bygger upp en konkurrerande facklig organisation. Den har dåligt med medlemmar men gott om pengar. Och en mycket fin skola som bl a finansieras med pengar från ett institut i Bayern. CDU-ledaren Franz Josef Strauss var i Chile i höstas och skrev kontrakt om den saken.

ILO har en representant i Chile. NFS-delegationen sökte kontakt med

FOTO REPORTAGEBILD

om, men han vägrade att ta emot att ange några skäl. Detta är mycket märkligt, och NFS har också protesterat hos ILO. Särskilt anmärkningsvärt är detta eftersom Skandinavien påtagit sig en stor del av de kostnader som uppkom när USA nådde ILO.

På ytan ser Santiago ut som vilken europeisk stad som helst. Våldna människor, mycket trafik, våldna skyltfönster. Närmast en idyll för tiggarna och de fattiga som blir tfler kördes helt enkelt ut från centrum efter kuppen. Nu bor de i eländiga omständigheter runt omkring saken efter int ledningsmerkskt mönster.

svälter systematiskt ut vissa befolkningsgrupper.

Ett exempel på hur arbetslösheten drabbar individen. Den arbetslöshet som myndigheterna uppgår är 11-12 procent men i själva verket är den mellan 30 och 40 procent. Inte nog med att människorna mister sin inkomst. Med jobbet försvinner också socialförsäkringen och med den sjukförsäkring och pension. Barnen till en arbetslös förlovar rätten till fria läromedel. Detta gör att många nu tar sina barn ur skolan redan när de är 7-8 år gamla. På så vis ökar analfabetismen oroväckande.

Det första fackförbundet som delegation besökte var ANEP (Asociación

Nacional de Empleados Fiscales). ANEP är en kartell som organiserar statstjänstemän och har omkring 70 000 medlemmar.

Kartellen anordnar seminarier över hela landet. Ämnen på dessa seminarier är mestadels information om ny socialpolitik och ny arbetsrättslig lagstiftning, men tjänar också som en möjlighet för kartellen att sammanträffa med medlemmarna. Seminarierna finansieras i huvudsak med hjälp av medel från AIFLD, en amerikansk fond för facklig utveckling. Seminarierna varar i regel en vecka, men i vissa fall tio dagar. I regel har man 40-50 deltagare på varje seminarium. Lärarna rekryteras

s från universiteten. Seminari-
 år inte hela dagarna utan en-
 par tre timmar på betald ar-
 bet dag, enligt en gammal lag
 som inte upphävt. Organisatio-
 nerna ha myndigheternas tillstånd
 för seminariet och det är inte
 som man får det.
 liksom andra fackliga organi-
 sationer i Chile, inlämnar då och då
 brev till juntan. ANEF skrev till
 juntan januari 1978 ett öppet brev till
 om problemen på arbets-
 platsen och krävde reformer bl a
 i arbetsrättsliga lagstiftningen.
 Resultat av dessa petitioner
 har dock inte sett.

**sk tidskrift öppna informa-
 kanalen.** Katolska kyrkan spe-
 framträdande roll i Chile, fram-
 i det humanitära hjälparbetet.
 de la Solidaridad är en organi-
 bildad av den katolska kyrkan
 opererar närmast under kardinalen
 Lago. Den sysslar med humanitär
 annan hjälp åt de försvunnas fa-
 r, arbetslösa m fl. Vicarian arbetar
 i flera avdelningar. En lämnar juri-
 rådgivning och en annan handläg-
 bla problem som hänger samman
 arbetslösheten. Vicarian ger ock-
 sk tidskriften "Solidaridad". Denna
 kommer två gånger i månaden i ca
 100 exemplar. Det är möjligt att pre-
 nerera på tidskriften till utlandet.
 i Chile kan den naturligtvis inte
 i den öppna handeln. Denna tid-
 skrift är enligt många bedömare det
 da kommunikationsmedel som finns
 i Chile för att sprida kännedom om för-
 hållanden på arbetsmarknaden. Jun-
 ta har på allt sätt försvarat för tid-
 skriften att utkomma och distribueras.
 Den hittills har man inte lyckats stop-
 utgivningen.

**Arbetsministern: facket är
 kritiskt!** Delegationen sammanträffade
 även med Chiles arbetsminister Vasco
 Costa Ramirez. Närvarande vid sam-
 manträffandet var statssekreteraren
 samt departementets internationelle
 sekreterare.

Vi framhöll inledningsvis från dele-
 gationens sida vid besöket hos arbets-
 ministern att vi hade kommit till Chile
 för att på ort och ställe bilda oss en
 uppfattning om den fackliga och poli-
 tiska situationen i landet. Ministern ut-
 tryckte sin uppskattning över att vi be-
 sökte landet. Han ansåg att det var vik-
 tigt att vi själva bildade oss en uppfatt-
 ning så att vi inte behövde lita till de

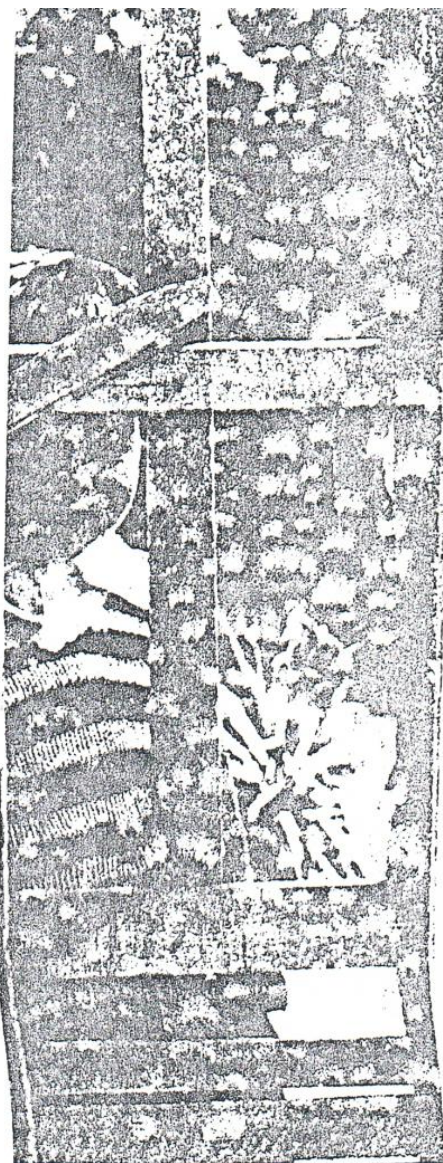
"lögner som spreds om Chile och jun-
 tan i den internationella pressen".

Under tiden före den 11 september
 1973, dvs före kuppen, levde de fack-
 liga representanterna enligt arbetsmin-
 isterns uppfattning på partiernas vill-
 kor. De drev politisk verksamhet i förs-
 ta hand och facklig verksamhet i andra
 hand. Nu får, sade arbetsministern, de
 fackliga organisationerna agera helt
 fritt när det gäller fackliga frågor men
 inte när det gäller politiska frågor. Till
 politiska frågor hörde enligt ministern
 bl a fackliga val.

**Restriktioner för facket: ej po-
 litik, löneförhandlingar eller
 strejk.** När vi från delegationens sida
 tog upp de inskränkningar i den fackli-
 ga verksamheten som juntan infört
 framhöll arbetsministern att för närva-
 rande bara två restriktioner återstår,
 nämligen förbudet för fackliga organi-
 sationer att bedriva politisk verksam-
 het samt förbudet att förhandla om
 löner och i samband därmed tillgripa
 strejk eller andra stridsåtgärder. Hans
 förklaring till dessa restriktioner var
 det "extraordinära läge" som Chile be-
 finner sig i. Han kunde ej svara på när
 restriktionerna skulle upphävas utan
 framhöll att dessa måste finnas kvar
 tills läget i landet åter blir normalt. I en
 tidningsartikel har han dock nyligen
 sagt att strejkrätten inte kommer att
 återinföras.

Lönerna justeras automatiskt, i regel
 fyra gånger per år. Dessa justeringar
 följer förändringarna i index. Justering-
 arna beslutas i ett slags skiljenämnd
 som är sammansatt av representanter
 för staten, arbetsgivarna och de junta-
 väntliga fackliga organisationerna. Höj-
 ningarna, sade arbetsministern, inne-
 bär att löntagarna får 100 procent kom-
 pensation för inflationen. Reallöneök-
 ningarna hade, framhöll arbetsminis-
 tern, under 1977 varit i genomsnitt 23
 procent. Vid kontakter som delegatio-
 nen hade bl a med svenska företagsle-
 dare i Chile dementerades denna upp-
 gift. Det var klara reallönesänkningar i
 Chile för närvarande enligt dessa sa-
 gesmän. Om lönerna enbart skulle föl-
 ja index skulle familjerna svälta, fram-
 höll de. En metallarbetare med 15 års
 vana tjänar fn 80 pesos per dag. För
 att hålla en familj om hustru och tre
 barn på existensminimum krävs 120
 pesos per dag. Detta belyser klart de
 förhållanden som den del av befolk-
 ningen lever under som har arbete.
 Bland de arbetslösa råder allvarlig un-
 dernärning framhölls det från Vicarian
 som utspisar ca 30 000 personer dagli-
 gen i Santiago-området.

Fackliga val förbjudna. Förbudet
 mot politisk verksamhet för de fackliga
 organisationerna innebär att fackliga

val är förbjudna. Fackliga val anses av
 juntan vara en politisk fråga. Den nya
 lagstiftningen innebär att om en va-
 kans uppstår i en lokal facklig organi-
 sations styrelse utfylls den på så sätt
 att den äldste medlemmen flyttar upp
 och blir styrelseledamot. Fackliga mö-
 ten får inte användas för politiska syf-
 ten, och detta innebär i praktiken att
 myndigheternas tillstånd erfordras för
 att hålla dem.

De svar som arbetsministern gav på
 våra frågor var väntade. Vi tog emel-
 lertid också upp ett fall som rörde en
 försvunnen fackföreningsledare. Ar-
 betsministern framhöll att frågan om
 de försvunna inte var "hans bord"
 men han antecknade ändå namnet på
 den försvunne.

Tiogruppen och sjugruppen. De-
 legationen sammanträffade med re-
 presentanter för såväl tiogruppen som

Foto Lutfi Persson

ugruppen. Dessa båda grupperingar omfattar de flesta större fackförbund som tidigare var med i CUT.

Tio-gruppen bildades 1975. Den består av fackliga ledare i huvudsak med anknytning till det kristdemokratiska partiet. De offentliggjorde den 28 maj 1976 en deklaration riktad till juntan. Denne deklaration behandlades de svårigheter som den fackliga rörelsen stöter under och juntans planer att påverka de fackliga organisationernas verksamhet med hjälp av lagändringar som bl.a. arbetsrätten. Tio-gruppen har därefter vid upprepade tillfällen publicerat deklarationer riktade till juntan. Till att börja med svarade juntan, och den dåvarande arbetsministrerna svar publicerades även i vissa tidningar. Nu tycks det emellertid vara så att myndigheterna söker tåga ihjäl gruppens existens.

Sju-gruppen som bildades 1976 representerar ungefär 600 000 fackligt organiserade arbetstagare samt 400 000 organiserade pensionärer. Samtliga medlemsförbund i sju-gruppen leds av styrelser som har kommunistisk majoritet. En av medlemmarna i gruppen, Hector Cuevas, ingick i den grupp fackliga ledare som förvisades till norra Chile i november 1977. Han

tillåts emellertid efter en tid återvända till Santiago.

Fick ej fira 1 maj. Sju- och tio-grupperna har tagit många gemensamma initiativ. Det första togs i april 1976 när man undertecknade en gemensam petition för att få fira 1 maj. Man fick emellertid avslag på denna framställning. I juli 1977 undertecknade ett tusental fackliga ledare som representerade 500 organisationer ett upprop om bl.a. de fackliga rättigheterna. Den 1 maj 1978 samordnade de en demonstration.

Delegationen sammanträffade även med representanter för de fyra lantarbetsorganisationerna. De har mycket väl organiserade avdelningar över hela landet. Juntan har bildat en sk. parallellorganisation för lantarbetare, Provincia Agraria Unida. Denna organisation har emellertid misslyckats med att organisera lantarbetarna och har endast 2 000 medlemmar. Juntan har också konfiskerat de medel som organisationerna hade och även annan egendom, bl.a. 25 bilar.

Många av fackförbunden i Chile hade före kuppen mycket livaktiga och ekonomiskt starka kooperativer. En hel del av dessa kooperativer har tvingats gå i konkurs eller övertagits av juntan. De privatanställda tjänstemännen har emellertid liksom något annat förbund kvar sin kooperativa verksamhet. Delegationen diskuterade även stöd till denna gren av den fackliga rörelsen.

Stöd kamraterna i Chile – håll insamlingen igång!

Före kuppen var den chilenska fackföreningsrörelsen Latinamerikas starkaste och mest välorganiserade. Facket är fortfarande den viktigaste faktorn i motståndskampen. Därför är det viktigt att vi stöder våra kämpande kamrater i Chile och att den insamling som LO och TCO har hålls igång även i fortsättningen. Vi fick vid vårt besök klart för oss att det finns många projekt att satsa dessa pengar på, och efter besöket kommer också hjälpen att mer effektivt kunna sättas in på just de områden där den behövs. Exempelen på sådana projekt är facklig utbildning och stöd åt fackligt aktiva som häktats eller förföljs. ■

Nu tar vi i SL
krafttag för
TCO-insamlingen
Pg 901977-9